

Ceturtdiena, 2017. gada 16. februāra

P8_TA(2017)0053

Ieguldījumi darbvietās un izaugsmē — maksimāla Eiropas strukturālo un investīciju fondu ieguldījuma izmantošana**Eiropas Parlamenta 2017. gada 16. februāra rezolūcija par ieguldījumiem darbvietās un izaugsmē — maksimāla Eiropas strukturālo un investīciju fondu ieguldījuma izmantošana: ziņojuma novērtēšana saskaņā ar KNR 16. panta 3. punktu (2016/2148(INI))**

(2018/C 252/27)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 174. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (turpmāk “KNR”) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1301/2013 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un īpašiem noteikumiem attiecībā uz mērķi “Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai” un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1080/2006 ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1304/2013 par Eiropas Sociālo fondu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1081/2006 ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1299/2013 par īpašiem noteikumiem par atbalstu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda saistībā ar mērķi “Eiropas teritoriālā sadarbība” ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1302/2013, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1082/2006 par Eiropas teritoriālās sadarbības grupu (ETSG) attiecībā uz šādu grupu izveides un darbības precizēšanu, vienkāršošanu un uzlabošanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Regulu (ES) Nr. 508/2014 par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un ar ko atceļ Padomes Regulā (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006 un (EK) Nr. 791/2007 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1255/2011 ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 289. lpp.⁽³⁾ OV L 347, 20.12.2013., 470. lpp.⁽⁴⁾ OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.⁽⁵⁾ OV L 347, 20.12.2013., 259. lpp.⁽⁶⁾ OV L 347, 20.12.2013., 303. lpp.⁽⁷⁾ OV L 149, 20.5.2014., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2017. gada 16. februāra

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 25. jūnija Regulu (ES) 2015/1017 par Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, Eiropas Investīciju konsultāciju centru un Eiropas Investīciju projektu portālu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1291/2013 un (ES) Nr. 1316/2013 — Eiropas Stratēģisko investīciju fonds ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Ieguldījumi darbvietās un izaugsme — maksimāla ESI fondu ieguldījuma izmantošana" (COM(2015)0639),
- ņemot vērā Parlamenta 2016. gada 11. maija rezolūciju par kohēzijas politikas īstenošanas paātrināšanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2016. gada 6. jūlija rezolūciju par inovāciju sinerģiju — Eiropas strukturālie un investīciju fondi, pamatprogramma "Apvārsnis 2020" un citi Eiropas inovāciju fondi un ES programmas ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 26. novembra rezolūciju par virzību uz 2014.–2020. gada kohēzijas politikas vienkāršošanu un orientēšanu uz rezultātiem ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2016. gada 26. februāra secinājumus "Ieguldījumi darbvietās un izaugsme — maksimāla ESI fondu ieguldījuma izmantošana",
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2016. gada 25. maija atzinumu par Komisijas paziņojumu "Ieguldījumi darbvietās un izaugsme — maksimāla ESI fondu ieguldījuma izmantošana" ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2015. gada 9. jūlija atzinumu "Sarunu par partnerības nolīgumiem un darbības programmām rezultāts" ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Sesto ziņojumu par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju (COM(2014)0473),
- ņemot vērā Iekšpolitikas ģenerāldirektorāta (B departamenta — Struktūrpolitika un kohēzijas politika) 2016. gada jūnija pētījumu "*Maximisation of synergies between European Structural and Investment Funds and other EU instruments to attain the Europe 2020 goals*" ("Maksimāla Eiropas strukturālo un investīciju fondu un citu ES instrumentu sinerģijas izmantošana, lai sasniegtu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus"),
- ņemot vērā Iekšpolitikas ģenerāldirektorāta (B departamenta — Struktūrpolitika un kohēzijas politika) 2016. gada septembra pētījumu "Ziņojuma novērtēšana saskaņā ar KNR 16. panta 3. punktu",
- ņemot vērā Iekšpolitikas ģenerāldirektorāta (B departamenta — Struktūrpolitika un kohēzijas politika) 2016. gada septembra pētījumu "*Financial instruments in the 2014-20 programming period: first experiences of Member States*" ("Finanšu instrumenti 2014.–2020. gada plānošanas periodā: pirmā pieredze dalībvalstīs"),
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Budžeta komitejas, Transporta un tūrisma komitejas, Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas un Kultūras un izglītības komitejas atzinumus (A8-0385/2016),

A. tā kā kohēzijas politika veido būtisku ES budžeta daļu, t. i., apmēram vienu trešo daļu no visiem izdevumiem;

⁽¹⁾ OV L 169, 1.7.2015., 1. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0217.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0311.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0419.

⁽⁵⁾ OV C 303, 19.8.2016., 94. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 313, 22.9.2015., 31. lpp.

Ceturtdiena, 2017. gada 16. februāra

- B. tā kā Eiropas strukturālie un investīciju fondi (ESI fondi) ar EUR 454 miljardu budžetu 2014.–2020. gadam ir galvenais ES investīciju politikas instruments un būtisks publisko investīciju avots daudzās dalībvalstīs, radot vairāk darbvieta, lielāku izaugsmi un vairāk investīciju visā ES, kā arī mazinot atšķirības reģionālā un vietējā līmenī, lai veicinātu ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju;
- C. tā kā partnerattiecību nolīgumi (PN) ir pamatā Komisijas ziņojumam, kas sagatavots saskaņā ar 16. panta 3. punktu;
- D. tā kā sarunas par partnerattiecību nolīgumiem un darbības programmām (DP) 2014.–2020. gadam ir modernizētas, precīzi pielāgotas un intensīvākas, paredzot jaunu regulējumu attiecībā uz darbības rezultātiem, *ex ante* nosacījumiem un tematisko koncentrāciju, taču tās ir arī izraisījušas nopietnus kavējumus kohēzijas politikas īstenošanas faktiskā uzsākšanā, tostarp administratīvo spēju trūkuma dēļ vairākos reģionos un dalībvalstīs un tādēļ, ka papildu kavēšanos radīja procedūra pārvaldības iestāžu iecelšanai;
- E. tā kā nav apšaubāms, ka darbības programmas nevarēja pieņemt savlaicīgi, jo tiesiskais regulējums tika pieņemts vēlu, t. i., tikai 2013. gada beigās tādēļ, ka sarunas par DFS ieilga un attiecīgā vienošanās tika panākta vēlu; tā kā līdz ar to darbības programmu īstenošana tika uzsākta lēni un tas ietekmēja politikas īstenošanu uz vietas;
- F. tā kā attiecībā uz visiem pieciem ESI fondiem tika izveidoti vienoti noteikumi, stiprinot saikni starp tiem;
- G. tā kā kohēzijas politika pašreizējā periodā saskaras ar daudzām politiskām un ekonomiskām problēmām, kas izriet no migrācijas krīzes un finanšu krīzes, kura izraisījusi publisko investīciju samazinājumu daudzās dalībvalstīs, līdz ar to ESI fondi un dalībvalstu līdzfinansējums ir kļuvis par galveno publisko investīciju instrumentu daudzās dalībvalstīs;
- H. tā kā 2014.–2020. gada plānošanas periodā kohēzijas politika ir ieguvusi mērķtiecīgāku politisko pieeju, izmantojot tematisko koncentrāciju un atbalstot Savienības prioritātes un mērķus;
- I. tā kā ESI fondi pašreizējā finansēšanas periodā ir vairāk orientēti uz rezultātiem un izmanto investīciju vidi, kas ļauj panākt lielāku efektivitāti;
- J. tā kā kohēzijas politikā ir jāīsteno ciešāka investīciju saskaņošana ar stratēģijas “Eiropa 2020” gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei un Eiropas pusgada prioritātēm;
- K. tā kā Labākas īstenošanas darba grupa ir palīdzējusi novērst sarežģījumus un kavēšanos līdzekļu piešķiršanā,

Rezultātu apmaiņa, saziņa un pamanāmība

1. norāda, ka Eiropa patlaban pārvar sarežģītu posmu ekonomikas, sociālajā un politiskajā jomā, un tādēļ vairāk nekā jebkad agrāk ir nepieciešams īstenot efektīvu investīciju politiku, kas vērsta uz ekonomisko izaugsmi un nodarbinātību, ir iedzīvotāju interesēs un vairāk piemērota konkrētu teritoriju attīstībai, un būtu jācenšas novērst bezdarbu un sociālo nevienlīdzību Savienībā, radot Eiropas pievienoto vērtību; uzskata, ka nolūkā atgūt iedzīvotāju uzticēšanos ES ir jāsāk pielāgošanas procesi, lai nodrošinātu atbilstību LESD 9. pantā paredzētajām prasībām;

2. norāda, ka kohēzijas politika 2014.–2020. gadam ir pamatīgi pārstrādāta, paredzot domāšanas un darba metožu maiņu visos pārvaldības līmeņos, tostarp horizontālo koordināciju un ieinteresēto personu iesaisti, kā arī, ciktāl iespējams, sabiedrības virzītu vietējo attīstību; norāda, ka nesēn izstrādātās progresīvās un priekšzīmīgās reformas bieži tiek ignorētas un ka kohēzijas politika aizvien vēl bieži tiek uzskatīta par tradicionālu izdevumu politiku, nevis attīstības un ieguldījumu politiku, kas nodrošina taustāmus rezultātus;

Ceturtdiena, 2017. gada 16. februāra

3. uzskata, ka informācija par kohēzijas politikas projektiem būtu galvenokārt jāorientē uz Eiropas pievienoto vērtību, solidaritāti un veiksmes stāstu atpazīstamību, vienlaikus uzsverot, ka ir svarīgi apmainīties ar labāko praksi, kā arī mācīties no projektiem, kuru mērķus nav izdevies sasniegt; uzstāj, ka būtu jāmodernizē un jāsekmē saziņa par ESI fondu mērķi; uzsver, ka ir jānosaka un jāievieš jauni instrumenti kohēzijas politikas rezultātu paziņošanai; uzskata, ka ir jāiegulda līdzekļi reģionālas informācijas un datu apkopošanā, ko veic kā daļu no pastāvīgiem centieniem izveidot un atjaunināt datubāzes, ņemot vērā vietējās un reģionālās vajadzības, īpatnības un prioritātes kā, piemēram, attiecībā uz pašreizējo S3 platformu, kas ļautu ieinteresētajām personām efektīvi pārbaudīt projektu Eiropas pievienoto vērtību;

4. uzsver, ka nolūkā uzlabot informācijas sniegšanu par ESI fondiem un to pamanāmību lielāka uzmanība būtu jāpievērš ieinteresēto personu un saņēmēju līdzdalībai, kā arī jāpilnina iedzīvotāju iesaistīšanai kohēzijas politikas izstrādē un īstenošanā; turklāt mudina Komisiju, dalībvalstis, reģionus un pilsētas sniegt plašāku informāciju par kohēzijas politikas sasniegumiem un tajā gūto pieredzi un nākt klajā ar saskaņotu un mērķtiecīgu rīcības plānu;

Tematiskā koncentrācija

5. atzinīgi vērtē tematisko koncentrāciju, jo ar tās palīdzību ir izdevies izveidot mērķtiecīgu politiku un panākt lielāku efektivitāti ES prioritāšu un stratēģijas "Eiropa 2020" īstenošanā, sekmējot procesu, kurā zināšanas stimulē inovācijas, jaunu darbvietu izveidi un izaugsmi; šā iemesla dēļ aicina dalībvalstis un reģionālās un vietējās iestādes pieņemt skaidrus lēmumus par investīciju prioritātēm un atlasīt projektus, pamatojoties uz ESI fondu izmantošanai noteiktām prioritātēm, kā arī izmantot racionālus un efektīvus īstenošanas procesus;

6. atzīmē, ka tematiskās koncentrācijas analīzē būtu jānorāda, kā dalībvalstu stratēģiskā izvēle un resursu sadalījums tematiskajiem mērķiem atbilst attiecīgo teritoriju konkrētajām vajadzībām; pauž nožēlu, ka šis aspekts ir mazāk skarts Komisijas 16. panta ziņojumā;

7. uzskata, ka ir efektīvāk jāinformē par kohēzijas politikas rezultātiem un ieguvumiem, lai cita starpā atjaunotu uzticību Eiropas projektam;

8. uzsver, ka kohēzijas politikai arī turpmāk vajadzētu būt ar tematisku ievirzi, vienlaikus pieļaujot zināmu elastību, kas ir pietiekama, lai ņemtu vērā katra reģiona konkrētās vajadzības, jo īpaši mazāk attīstīto reģionu konkrētās vajadzības, kā paredzēts noteikumos; prasa arī turpmāk investēt ESI fondu līdzekļus pārejas reģionos, lai saglabātu tajos jau ieguldīto līdzekļu un īstenoto centienu iedarbību;

9. jo īpaši uzsver, ka jāņem vērā apstākļi pilsētu un lauku reģionos, t. s. mazāk attīstītajos reģionos, pārejas reģionos un reģionos, kuros ir pastāvīgi nelabvēlīgi dabas vai ģeogrāfiski apgrūtinājumi, un jāizstrādā attiecīga atbalsta politika šo reģionu attīstībai, kuri bez kohēzijas politikas nespētu panākt vairāk attīstītiem reģioniem līdzvērtīgu līmeni; aicina Komisiju kopā ar vietējām pašvaldībām un lielpilsētu reģioniem, ko uzskata par ES izaugsmes centriem, turpināt un paplašināt stratēģijas, ar kurām īsteno pilsētvides attīstības plānu; šajā sakarībā atgādina, ka ir svarīgi paredzēt, ka dalībvalstis un reģioni var pietiekami elastīgā veidā atbalstīt jaunās politikas uzdevumus, piemēram, saistībā ar imigrāciju (vienlaikus paturot prātā sākotnējos un joprojām spēkā esošos kohēzijas politikas mērķus un reģionu konkrētās vajadzības), kā arī kohēzijas politikas digitālo dimensiju plašākā nozīmē (tostarp IKT un platjoslas piekļuves jautājumus, kas saistīti ar vienotā digitālā tirgus izveides pabeigšanu); vērs uzmanību uz Enerģētikas savienības stratēģiju, Aprites ekonomikas stratēģiju un ES saistībām saskaņā ar Parīzes nolīgumu klimata pārmaiņu jomā, jo ESI fondiem ir svarīga nozīme to īstenošanā;

10. uzskata, ka vairāk uzmanības būtu jāpievērš tādām apakšreģionu teritorijām, kurās ir uzkrājušās vairākas problēmas un kurās bieži vien sastopama nabadzība, izolētas kopienas un trūcīgi apgabali, kur pārsvarā dzīvo atstumtas iedzīvotāju grupas, piemēram, romi;

Ceturtdiena, 2017. gada 16. februāra

11. atbalsta pakāpenisku pāreju no pieejas, kas balstīta uz lieliem infrastruktūras projektiem, uz tādu pieeju, kuras pamatā ir uz zināšanām balstīta ekonomika, inovācija un sociālā iekļaušana, kā arī spēju veidošana un kohēzijas politikas dalībnieku, tostarp pilsoniskās sabiedrības, iespēju vairošana, vienlaikus ņemot vērā to mazāk attīstīto reģionu īpatnības, kuriem joprojām vajadzīgs atbalsts infrastruktūras attīstībai un kuros ne vienmēr ir iespējami uz tirgu balstīti risinājumi, ņemot arī vērā, ka jānodrošina elastīgums, lai ļautu katrai dalībvalstij veikt ieguldījumus saskaņā ar tās prioritātēm, kas partnerattiecību nolīgumos noteiktas ar mērķi veicināt dalībvalstu ekonomisko, sociālo un teritoriālo attīstību;

12. uzskata, ka ESI fondi, tostarp jo īpaši Eiropas teritoriālās sadarbības programmas, būtu jāizmanto, lai izveidotu un veicinātu kvalitatīvas darbvietas un sekmētu kvalitatīvas mūžizglītības un profesionālās apmācības (pārqualificēšanas) sistēmas, tostarp skolu infrastruktūru, nolūkā ļaut darba ņēmējiem labvēlīgos apstākļos pielāgoties mainīgajai situācijai darba tirgū un veicināt ilgtspējīgu izaugsmi, konkurētspēju, attīstību un kopēju labklājību ar mērķi panākt sociāli taisnīgu, ilgtspējīgu un iekļaujošu Eiropu, vienlaikus pievēršoties vismazāk attīstītajiem reģioniem un nozarēm, kurās ir strukturālas problēmas, un atbalstot visneaizsargātākās un visnelabvēlīgākajā situācijā esošās sabiedrības grupas, jo īpaši jauniešus (sadarbībā ar tādām programmām kā *Erasmus+*) un vismazāk kvalificētās personas, kā arī veicinot nodarbinātību, izmantojot aprites ekonomiku un novēršot agrīnu skolu pamešanu; vērš uzmanību uz to, ka ESF ir instruments, ar ko sekmē sabiedriskas nozīmes politikas īstenošanu;

13. pauž bažas par to, ka bezdarbs, jo īpaši jauniešu un sieviešu vidū, kā arī bezdarbs lauku apvidos, daudzās dalībvalstīs, neraugoties uz visiem centieniem, joprojām ir ļoti augsts, un kohēzijas politikai ir jārisina arī šīs problēmas; iesaka Komisijai pievērst lielāku uzmanību kohēzijas politikas ietekmei uz nodarbinātības veicināšanu un bezdarba samazināšanu; šajā sakarībā norāda, ka Jaunatnes nodarbinātības iniciatīva (*YEI*) ir iekļauta 34 ESF programmās 20 dalībvalstīs, kuras ir tiesīgas saņemt fonda līdzekļus, tādējādi ļaujot bez darba esošiem jauniešiem izmantot *YEI* sniegtās priekšrocības, lai uzlabotu prasmes un kvalifikācijas; tomēr pauž bažas par *YEI* īstenošanas novēloto uzsākšanu un to, kā dažos reģionos tiek īstenota garantijas jauniešiem shēma; mudina dalībvalstis pastiprināt centienus, lai ātri un veiksmīgi panāktu ievērojamu un jūtamu ietekmi no ieguldītajiem līdzekļiem, jo īpaši attiecībā uz finansējumu, kas piešķirts kā avansa maksājums, un lai *YEI* tiktu īstenota pareizi, kā arī nodrošināt pienācīgus darba apstākļus gados jauniem darba ņēmējiem; jo īpaši aicina ņemt vērā uzņēmēju faktiskās vajadzības, izmantojot ESI fondus, lai apmierinātu apmācības prasības nolūkā radīt patiesas nodarbinātības iespējas un panākt ilgtermiņa nodarbinātību; uzskata, ka jauniešu bezdarba novēršanai, sociālajai iekļaušanai un nākotnes demogrāfiskajām problēmām, ar ko Eiropa saskaras mūsdienās un saskarsies vidēja termiņa nākotnē, vajadzētu būt svarīgākajām jomām, uz kurām jāorientē kohēzijas politika; prasa turpināt *YEI* īstenošanu pēc 2016. gada, lai atbalstītu centienus apkarot jauniešu bezdarbu, vienlaikus veicot padziļinātu šīs iniciatīvas darbības analīzi ar mērķi panākt vajadzīgās korekcijas, lai to padarītu efektīvāku;

14. pauž nopietnas bažas par to, ka attiecībā uz Jaunatnes garantiju shēmu, kura 2014.–2020. gada periodā kopumā saņems EUR 12,7 miljardus no ESF un īpašās Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas un kura, ņemot vērā šo finansējumu, jau tagad tiek uzskatīta par virzītājspēku centieniem stimulēt jauniešu nodarbinātību, Komisija nav veikusi izmaksu un ieguvumu analīzi, kas ir standarta procedūra, kuru piemēro visām lielākajām Komisijas iniciatīvām; tādēļ trūkst informācijas par iespējamām kopējām izmaksām, ko radītu garantijas īstenošana visā ES, un, kā ir uzsvērusi Eiropas Revīzijas palāta, pastāv risks, ka tās finansējuma kopsumma var būt nepietiekama;

15. uzsver, ka saziņai, jo īpaši digitālajai saziņai, ir svarīga nozīme, jo ar tās starpniecību informācija par iespējamo palīdzību, kas ļautu atrast apmācību, praksi vai darbu, kuru līdzfinansē no ES fondiem, var sasniegt vislielāko skaitu jauniešu; aicina paplašināt saziņu, lai veicinātu tādu portālu kā *DROPIN* un *EURES* darbību un palielinātu jauniešu mobilitātes iespējas iekšējā tirgū, ko uzskata par vislielāko neizmantojamo potenciālu cīņā pret bezdarbu ES;

16. aicina Komisiju nodrošināt, ka dalībvalstis, īstenojot ESI fondu atbalstītus projektus, ievēro Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām, tostarp mērķi veicināt pāreju no personu ar invaliditāti institucionālās aprūpes uz dzīvi kopienā;

Ceturtdiena, 2017. gada 16. februāra

17. atgādina, ka *TEN-T* pamattīkla pabeigšana ir Eiropas transporta politikas prioritāte un ka ESI fondi ir ļoti svarīgs instruments šā projekta īstenošanā; uzsver nepieciešamību izmantot ESI fondu potenciālu, lai savienotu pamata un visaptverošu *TEN-T* tīklu potenciālu ar reģionālo un vietējo transporta infrastruktūru; atzīst Kohēzijas fonda nozīmi infrastruktūras un savienojamības uzlabošanā Eiropā un uzstāj, ka šis fonds ir jā saglabā jaunajā finanšu shēmā laikposmam pēc 2020. gada;

18. uzsver, ka transporta multimodalitātei ir jābūt vitāli svarīgam faktoram ESI fondu finansēto projektu novērtēšanā, taču tas nedrīkst būt vienīgais kritērijs, kuru izmanto, lai novērtētu ierosinātos projektus, jo īpaši dalībvalstīs ar lielām investīciju vajadzībām transporta infrastruktūras jomā;

19. uzsver, ka ir jā saglabā tradicionālie arodi, tostarp amatniecības tradīcija un ar to saistītās prasmes, un jāizstrādā stratēģijas tradicionālo arodu uzņēmējdarbības izaugsmes veicināšanai, lai saglabātu tradicionālo arodu nozaru kultūras identitāti; vērš uzmanību uz to, ka ir svarīgi atbalstīt gados jaunu amatnieku un amatnieču profesionālo apmācību un mobilitāti;

Ex ante nosacījumi

20. uzsver, ka ir jāveic *ex ante* nosacījumu efektīva uzraudzība, lai reģistrētu veiktos pasākumus un sasniegumus; uzskata, ka *ex ante* nosacījumi, jo īpaši attiecībā uz pētniecības un inovācijas stratēģijām pārdomātai specializācijai (*RIS3*), ir pierādījuši savu lietderību, un ierosina tos pilnveidot arī turpmāk; norāda, ka lielāka uzmanība būtu jāpievērš tam, lai stiprinātu mikrouzņēmumus, mazos un vidējos uzņēmumus;

21. vērš uzmanību uz to, ka būtisks *ex ante* nosacījumu īpatsvars vēl nav izpildīts; tādēļ aicina veikt analīzi par pašreizējo situāciju un pieņemt mērķtiecīgus pasākumus situācijas uzlabošanai, vienlaikus nekaitējot optimālu līdzekļu apguvei un kohēzijas politikas efektivitātei;

Uz darbības rezultātiem balstīta budžeta līdzekļu sadale

22. uzsver, ka tiesiskais regulējums 2014.–2020. gada periodam un partnerattiecību nolīgumi ir sekmējuši galvenokārt uz rezultātiem orientētu pieeju kohēzijas programmās un ka šāda pieeja var būt piemērs citām ES budžeta izdevumu sadaļām; atzinīgi vērtē vienotu rādītāju ieviešanu, kas ļaus izmērīt rezultātus un veikt to salīdzinošu novērtēšanu; uzskata, ka ir jāturpina darbs pie rādītājiem, lai uzlabotu datus par ESI fondu izdevumiem un optimizētu projektu atlasī;

23. atzīmē, ka būtisks jaunievedums ir bijis tematiskās koncentrācijas ieviešana, kurai atbilstīgi ieguldījumi tiek orientēti uz konkrētiem mērķiem un prioritātēm, kas atbilst rādītājiem un mērķiem, kuri īpaši apstiprināti visām tēmām;

24. atgādina, ka katrai dalībvalstij ir ieviesta izpildes rezerve, ko veido 6 % no ESI fondiem piešķirtajiem līdzekļiem; atgādina, ka atbilstīgi valstu 2017. gada ziņojumiem un darbības izvērtēšanai 2019. gadā rezerve tiks piešķirta tikai tām programmām un prioritātēm, kurās ir sasniegti starpposma mērķi; aicina nodrošināt elastību jaunu saistību ieviešanā no izpildes rezerves, ja turpmākajos gados tiek sasniegti programmu mērķi un starpposma mērķi; lūdz Komisiju izvērtēt, vai izpildes rezerve patiešām rada pievienoto vērtību, vai arī tā ir izraisījusi vēl lielāku birokrātiju;

Eiropas pusgads

25. atzinīgi vērtē to, ka plānošanas procesā dalībvalstis vairāk nekā divas trešdaļas no konkrētām valstīm adresētiem ieteikumiem (KVAI), kas tika pieņemti 2014. gadā, ir saistījušas ar kohēzijas politikas ieguldījumiem un ka dalībvalstis ir ņēmušas to vērā savās plānošanas prioritātēs; atzīst, ka tuvākajā nākotnē KVAI varētu izraisīt grozījumus ESI fondu programmās, nodrošinot atbalstu strukturālajām reformām dalībvalstīs; norāda, ka KVAI un valstu reformu programmas liecina par skaidru saikni starp ESI fondiem un Eiropas pusgada procesiem;

Ceturtdiena, 2017. gada 16. februāra

26. uzsver, ka ir svarīgi izveidot līdzsvarotu saikni starp kohēzijas politiku un Eiropas pusgadu, jo tie abi sekmē vienu un to pašu mērķu sasniegšanu saskaņā ar stratēģiju "Eiropa 2020", neierobežojot ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas mērķu sasniegšanu atšķirību mazināšanai, kā noteikts Līgumos; uzskata, ka būtu no jauna jāizvērtē pamatojums ESI fondu finansējuma apturēšanai gadījumā, ja tiek konstatētas novirzes Eiropas pusgada mērķu īstenošanā, jo tas varētu kavēt izaugsmes un nodarbinātības veicināšanu;

Sinerģija un finanšu instrumenti

27. norāda, ka ESI fondu tiesiskais regulējums 2014.–2020. gadam atbalsta finanšu instrumentu izmantošanu; tomēr uzsver, ka joprojām ir nepieciešams izmantot dotācijas; konstatē, ka ir vērojama pakāpeniska pāreja no dotācijām uz aizdevumiem un garantijām; uzsver, ka šo tendenci stiprina Investīciju plāns Eiropai un nesen izveidotais Eiropas Stratēģisko investīciju fonds (ESIF); turklāt arī norāda, ka vairāku fondu pieejas izmantošana joprojām šķiet sarežģīta; uzsver — ņemot vērā šo instrumentu sarežģītību, ir ļoti svarīgi nodrošināt pienācīgu atbalstu vietējām un reģionālām iestādēm to ierēdņu apmācībā, kas atbild par šo iestāžu vadību; norāda, ka finanšu instrumenti var piedāvāt risinājumus efektīvai ES budžeta izmantošanai, kopā ar dotācijām sekmējot investīcijas, lai stimulētu ekonomikas izaugsmi un radītu ilgtspējīgas darbvietas;

28. norāda, ka ar ESIF tiek īstenota atsevišķa programma, kuru uzskata par veiksmes stāstu attiecībā uz ātru īstenošanu un rezultātiem reālu darbību formā, neraugoties uz būtiskiem trūkumiem, piemēram, nepietiekamu papildināmību; ņemot vērā minēto, aicina Komisiju sniegt konkrētus datus par ESIF ietekmi uz izaugsmi un nodarbinātību un pēc izvērtēšanas nākt klajā ar gūtajām atziņām, lai ESI fondus varētu veiksmīgāk izmantot jaunajā plānošanas periodā no 2021. gada; prasa, ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas Atzinumu Nr. 2/2016⁽¹⁾, veikt analīzi par ESIF ieguldījumu ESI fondu mērķu sasniegšanā un izvērtēt, kas ir sasniegts ESIF prioritāšu jomā;

29. atzīmē, ka trūkst pierādījumu par iznākumu un rezultātiem, kas panākti ar finanšu instrumentiem, un ka saikne starp šiem finanšu instrumentiem un vispārējiem ES mērķiem un prioritātēm nav skaidra;

30. norāda, ka Komisijas 16. panta ziņojums sniedz maz informācijas par koordināciju un sinerģiju starp dažādām programmām un instrumentiem citās politikas jomās un jo īpaši ne vienmēr ir sniedzis uzticamus datus par ESF un Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas programmu sagaidāmajiem rezultātiem; uzsver, ka piecu ESI fondu vienots regulējums ir vairojis to sinerģiju, tostarp attiecībā uz kopējās lauksaimniecības politikas otro pīlāru; pauž pārliecību, ka sinerģija ar citām politikas jomām un instrumentiem, tostarp ESIF un citiem finanšu instrumentiem, būtu jāsekmē, lai maksimāli palielinātu investīciju ietekmi; uzsver, ka valsts atbalsta noteikumi attiecas uz ESI fondiem, bet ne uz ESIF un pamatprogrammu "Apvārsnis 2020", un ka tas rada problēmas saistībā ar attiecīgo fondu, programmu un instrumentu sinerģiju; uzsver — lai nodrošinātu ESIF, attiecīgo finanšu instrumentu un ESI fondu nepieciešamo papildināmību un sinerģiju, ir sīkāk jāizvērtē jautājums par valsts atbalsta noteikumiem ar mērķi tos precizēt, vienkāršot un attiecīgi pielāgot; aicina Komisiju izstrādāt visaptverošas pamatnostādnes pārvaldības iestādēm par ESIF kombinēšanu gan ar dalītās pārvaldības, gan tiešās pārvaldības instrumentiem, tostarp ESI fondiem, Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu un pamatprogrammu "Apvārsnis 2020";

31. prasa turpināt līdzsvaroti izmantot finanšu instrumentus, ja tiem ir pievienotā vērtība un tie neapdraud tradicionālo atbalstu no kohēzijas politikas; tomēr uzsver, ka tam vajadzētu notikt tikai pēc tam, kad ir rūpīgi izvērtēts finanšu instrumentu ieguldījums kohēzijas politikas mērķu sasniegšanā; uzsver, ka visiem reģioniem ir jāizmanto dažādi finansējuma avoti, savukārt subsīdijas joprojām ir vispiemērotākais instruments atsevišķās nozarēs nolūkā sasniegt izaugsmes un nodarbinātības mērķus; aicina Komisiju nākt klajā ar stimuliem, lai nodrošinātu, ka pārvaldības iestādes ir pilnībā informētas par iespējām izmantot finanšu instrumentus un to darbības jomu, un veikt analīzi par to, kādas pārvaldības izmaksas ir dotācijām un atmaksājamai palīdzībai, ko īsteno dalītas un centralizētas pārvaldības programmās; uzsver, ka finanšu instrumentu efektīvai īstenošanai ārkārtīgi svarīgi ir nodrošināt skaidrus, saskaņotus un mērķtiecīgus noteikumus par šiem instrumentiem, lai vienkāršotu plānošanas un īstenošanas procesu līdzekļu pārvaldītājiem un saņēmējiem; vērš uzmanību uz gaidāmo tā Reģionālās attīstības komitejas INI ziņojumu "Eiropas reģioniem piemērots

⁽¹⁾ Eiropas Revīzijas palātas Atzinums Nr. 2/2016 par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1316/2013 un (ES) 2015/1017, un par Regulas (ES) 2015/1017 18. panta 2. punktā paredzēto Komisijas novērtējumu, kas pievienots šim priekšlikumam.

Ceturtdiena, 2017. gada 16. februāra

finansējumu kopums — finanšu instrumentu līdzsvarošana un ES kohēzijas politikas subsīdijas” (2016/2302(INI));

Vienkāršošana

32. norāda, ka viens no galvenajiem mērķiem 2014.–2020. gada plānošanas periodā ir turpmāka vienkāršošana attiecībā uz ESI fondu atbalsta saņēmējiem, un atzīst, ka vienkāršošana ir viens no svarīgākajiem faktoriem, kas veicina labāku finansējuma pieejamību;

33. atzinīgi vērtē to, ka jaunais modernizētais ESI fondu regulējums paredz jaunas vienkāršošanas iespējas attiecībā uz vienotiem attiecināmības noteikumiem, vienkāršotām izmaksu iespējām un e-pārvaldību; tomēr pauž nožēlu, ka Komisijas paziņojums par KNR 16. panta 3. punktu neietver nekādu konkrētu informāciju par vienkāršoto izmaksu iespēju izmantošanu; uzsver, ka ir vajadzīgi turpmāki centieni, lai attīstītu vienkāršoto izmaksu iespēju potenciālu, mazinot administratīvo slogu; norāda, ka joprojām gan attiecībā uz saņēmējiem, gan pārvaldības iestādēm, ir vajadzīgi būtiski vienkāršošanas pasākumi, pievēršot uzmanību publiskajam iepirkumam, projektu vadībai un revīzijai darbību veikšanas laikā un pēc tam;

34. aicina Komisiju veikt pastāvīgu novērtējumu par administratīvo slogu, jo īpaši par tādiem komponentiem kā laiks, izmaksas un administratīvās formalitātes, piešķirot ES finansējumu gan dotāciju, gan finanšu instrumentu veidā, un šo novērtējumu veic, pamatojoties uz 2007.–2013. gada rezultātiem un jaunā perioda (no 2014. gada) sākumu;

35. attiecībā uz nākamo plānošanas periodu, kas sāksies 2021. gadā, iesaka visos pārvaldības līmeņos censties panākt vienotu revīzijas sistēmu, novēršot divkāršas pārbaudes dažādos pārvaldes līmeņos; mudina Komisiju paskaidrot pašreizējo pamatnostādņu darbības jomu un juridisko statusu attiecībā uz visiem ESI fondiem, kā arī ciešā sadarbībā ar vadošajām iestādēm un visām attiecīgajām revīzijas struktūrām izstrādāt revīzijas jautājumu vienotu interpretāciju; atkārtoti norāda, ka ir jāveic turpmāki vienkāršošanas pasākumi, tostarp jo īpaši programmās, kas paredzētas jauniešiem, cita starpā ieviešot lielāku samērīgumu attiecībā uz kontroli; atzinīgi vērtē Komisijas izveidotās Augsta līmeņa darba grupas vienkāršošanas jautājumos provizoriskos darba rezultātus;

36. iesaka izveidot standarta procedūras darbības programmu sagatavošanai un pārvaldībai, it īpaši gadījumos, kad tiek īstenotas daudzas teritoriālās sadarbības programmas;

Administratīvā spēja

37. norāda, ka dalībvalstu politikas sistēmās ir atšķirīga administratīvā kultūra un dažādi izpildes līmeņi, kurus *ex ante* nosacījumiem vajadzētu palīdzēt pārvarēt; uzsver nepieciešamību kā prioritāti kohēzijas politikas un Eiropas pusgada kontekstā stiprināt administratīvo spēju, jo īpaši dalībvalstīs, kurās ir zems līdzekļu apguves īpatsvars; norāda uz nepieciešamību sniegt dalībvalstīm, reģioniem un vietējām pašvaldībām tehnisku, profesionālu un praktisku palīdzību finansējuma saņemšanas pieteikumu sagatavošanā; atzinīgi vērtē JASPERS instrumenta ietekmi un atkārtoti uzsver, ka sliktas investīciju plānošanas dēļ būtiski kavējas projektu īstenošana un tiek neefektīvi izmantoti finansējums;

38. norāda, ka atsevišķu programmu lēnā uzsākšana, pārvaldības spēju trūkums attiecībā uz sarežģītiem projektiem, konstatētie kavējumi projektu pabeigšanā, dalībvalstu administratīvais slogs, pārmērīgs regulējums un kļūdas publiskā iepirkuma procedūrās ir galvenie šķēršļi kohēzijas politikas īstenošanai; uzskata, ka ir būtiski vienotās pārvaldības sistēmā identificēt un vienkāršot nevajadzīgi sarežģītus procesus un procedūras, kas rada papildu slogu iestādēm un saņēmējiem; norāda, ka administratīvā spēja ir pastāvīgi jāuzlabo, jāpārtrauc un jāstiprina; minēto iemeslu dēļ uzskata, ka šajā sakarībā ir jāizmanto funkcionāli un elastīgi e-pārvaldes risinājumi, kā arī jāuzlabo dalībvalstu savstarpējā saziņa un sadarbība; turklāt uzsver, ka lielāka uzmanība ir jāpievērš administrācijas darbinieku apmācībai;

39. norāda, ka īpaši pielāgoti reglamentējošie noteikumi, nosacījumi un risinājumi (piemēram, *Taiex Regio Peer 2 Peer* apmaiņas mehānisms starp dažādiem reģioniem), kura mērķis ir vienkāršošana, var risināt dažādu reģionu vajadzības un problēmas efektīvāk attiecībā uz administratīvo spēju;

Ceturtdiena, 2017. gada 16. februāra

Eiropas teritoriālā sadarbība

40. uzsver, jo īpaši no pierobežas reģionu atšķirību samazināšanas viedokļa, Eiropas teritoriālās sadarbības (ETS) Eiropas pievienoto vērtību, kas būtu jāatspoguļo palielinātās apropriācijās šim kohēzijas politikas mērķim un būtu jāievieš pēc iespējas ātrāk; vienlaikus aicina dalībvalstis nodrošināt nepieciešamo līdzfinansējumu; uzsver, ka šis instruments ir jāasaglabā kā viens no kohēzijas politikas pamatelementiem laikposmā pēc 2020. gada;

41. uzsver makroreģionālo stratēģiju nozīmi, jo tie ir instrumenti, kas ir pierādījuši savu lietderību teritoriālās sadarbības attīstībā un attiecīgo reģionu ekonomiskajā attīstībā; uzsver, ka minētajās stratēģijās iekļauto pasākumu sekmīgā īstenošanā izšķiroša nozīme ir vietējām un reģionālajām pašvaldībām;

42. iesaka kā teritoriālās sadarbības juridisko pamatu vairāk izmantot grozīto un paplašināto ETSG juridisko instrumentu;

43. ierosina izveidot pastāvīgu saikni starp RIS3 un reģionu sadarbību ES mērogā, vēlams, veidojot pastāvīgu *Interreg* programmas daļu;

44. uzsver, ka orientēšanās uz rezultātiem prasa *Interreg* programmu īstenošanā panākt augstas kvalitātes sadarbību projektu līmenī un pielāgot vērtēšanas metodes un kritērijus, lai ņemtu vērā katras programmas īpatnības; aicina Komisiju, dalībvalstis un pārvaldes iestādes sadarboties un apmainīties ar informāciju un labas prakses piemēriem, lai nodrošinātu, ka pēc iespējas efektīvi tiek īstenota mērķtiecīga virzība uz rezultātiem un centieni to panākt, ņemot vērā ETS īpatnības;

45. uzsver iespējas, ko piedāvā finanšu instrumentu izmantošana *Interreg* programmās, jo tas, papildinot dotācijas, sekmē atbalstu MVU un pētniecību un inovāciju, palielinot investīcijas, radot jaunas darbvietas, uzlabojot iespējas sasniegt labākus rezultātus un palielinot projektu efektivitāti;

46. pauž nožēlu par to, ka sabiedrība nav pietiekami informēta par ETS programmām un ka tās nav pietiekami pamanāmas, un prasa īstenot efektīvāku saziņu par pabeigto projektu sasniegumiem; aicina Komisiju, dalībvalstis un pārvaldes iestādes izveidot mehānismus un plašas, institucionalizētas sadarbības platformas, lai nodrošinātu labāku pamanāmību un izpratnes veicināšanu; aicina Komisiju izklāstīt ETS programmu un projektu līdzšinējos panākumus;

Partnerības princips un daudzlīmeņu pārvaldība

47. atzinīgi vērtē rīcības kodeksu, par kuru notika vienošanās sarunās par pašreizējo finansēšanas periodu un kurā noteikti obligātie standarti labi funkcionējošai partnerībai; norāda, ka rīcības kodeksa dēļ vairumā dalībvalstu ir uzlabojusies partnerības principa īstenošana, taču pauž nožēlu par to, ka daudzas dalībvalstis ir centralizējušas lielu sarunu daļu un PN un DP īstenošanu; uzsver nepieciešamību aktīvi iesaistīt reģionālās un vietējās iestādes un citas ieinteresētās personas visos posmos un tādēļ aicina nodrošināt to reālu līdzdalību turpmākajā sarunu un īstenošanas procesā attiecībā uz valstu konkrētajām struktūrām; uzskata, ka pārāk liela centralizācija un uzticēšanās trūkums arī ir kavējuši ESI fondu īstenošanu, jo dažas dalībvalstis un vadošās iestādes ir mazāk ieinteresētas lielāku atbildību par ES līdzekļu pārvaldību nodot vietējām un reģionālām pašvaldībām;

48. uzsver, ka Komisijai ir jāsniedz paskaidrojums par dalībvalstu un reģionu sniegumu attiecībā uz KNR 5. panta principiem, īpašu uzmanību pievēršot tam, kā sekmēt, lai valdība pilnībā piemērotu partnerības principu; uzsver, ka līdzdalība ir priekšnosacījums ES kohēzijas politikas labākai atpazīstamībai;

49. atbalsta Komisijas jauno pieeju izveidot īpašas darba grupas, t. i., projektu grupas, lai nodrošinātu ESI fondu labāku pārvaldību dalībvalstīs, un aicina pilnveidot šo pieeju;

Ceturtdiena, 2017. gada 16. februāra

50. uzsver, ka turpmākajā kohēzijas politikā ir jāiekļauj atbalsta pasākumi, ar ko bēgļiem palīdz sekmīgi integrēties ES darba tirgū, tādējādi veicinot ekonomikas izaugsmi un palīdzot garantēt vispārējo drošību Eiropas Savienībā;

Kohēzijas politikas nākotne

51. uzsver, ka ESI fondi sekmē dalībvalstu IKP, jaunu darbvietu izveidi un izaugsmi, kas ir būtiski faktori, kuri jāņem vērā 7. ziņojumā par kohēziju, kas sagaidāms 2017. gadā; turklāt norāda, ka ievērojami ieguldījumi mazāk attīstītajos reģionos veicina arī attīstītāko dalībvalstu IKP; uzskata — ja Apvienotās Karalistes valdība oficiāli izmantos LES 50. pantu, 7. ziņojumā par kohēziju būtu jāņem vērā arī *Brexit* iespējamā ietekme uz struktūrpolitiku;

52. uzskata, ka IKP nevar būt vienīgais pamatotais rādītājs, lai nodrošinātu taisnīgu līdzekļu sadalījumu, un ka, lemjot par turpmāko līdzekļu sadalījumu, būtu jāņem vērā konkrētas teritoriālās vajadzības un saskaņotās programmu prioritātes programmas jomu attīstībai; uzskata, ka ir svarīgi nākotnē apsvērt iespēju ieviest jaunus dinamiskus rādītājus papildus IKP; norāda, ka daudzos Eiropas reģionos ir augsts bezdarba līmenis un samazinās iedzīvotāju skaits; aicina Komisiju apsvērt iespēju izstrādāt un ieviest “demogrāfisko rādītāju”;

53. atgādina, ka ievērojama daļa publiskā sektora investīciju tiek veiktas vietējā un reģionu līmenī; uzsver, ka Eiropas kontu sistēma (EKS) nedrīkst ierobežot vietējo un reģionālo pašvaldību spējas veikt nepieciešamās investīcijas, jo tas liegtu dalībvalstīm piešķirt līdzfinansējumu projektiem, kas ir tiesīgi saņemt struktūrfondu finansējumu, tādējādi neļaujot tiem izmantot šo nozīmīgo finansējuma avotu, lai palīdzētu pārvarēt ekonomikas krīzi un atjaunotu izaugsmi un nodarbinātību; stingri mudina Komisiju pārskatīt EKS strikto gada pieeju, lai publiskie izdevumi, ko finansē no ESI fondiem, tiktu uzskatīti par kapitālieguldījumiem un nevis tikai parādu un darbības izdevumiem;

54. uzsver, ka ETS, kurā izmanto plašāku teritoriālās kohēzijas principu, kas ieviests ar Lisabonas līgumu, vajadzētu vēl pilnveidot; tāpēc mudina visas ieinteresētās personas, kas iesaistītas sarunās par turpmāko politiku, stiprināt šo teritoriālās kohēzijas dimensiju; aicina Komisiju 7. ziņojumā par kohēziju piešķirt ETS nepieciešamo nozīmi;

55. uzskata, ka nākotnē ir jāsauglabā tematiskā koncentrācija, jo tā ir pierādījusi savu dzīvotspēju; sagaida, ka Komisija nāks klajā ar pārskatu par sasniegumiem, kurus kohēzijas politikā ir sekmējusi tematiskā koncentrācija;

56. pauž pārliecību, ka nākotnē uz rezultātiem orientētai kohēzijas politikai ir jābalstās uz datiem un rādītājiem, kas ir piemēroti īstenoto centien un panākto rezultātu un ietekmes mērīšanai, kā arī uz vietējā un reģionālā līmeņa pieredzi attiecīgajā jomā (uz darbības rezultātiem balstīta budžeta izstrāde, *ex ante* nosacījumi un tematiskā koncentrācija), jo tas nodrošina skaidras praktiskas pamatnostādnes par politikas principu īstenošanu vietējām un reģionālajām pašvaldībām, tostarp tām, kuras līdz šim nav mēģinājušas piemērot minēto pieeju;

57. uzsver, ka nākotnē būs nepieciešama ātrāka pieejamo līdzekļu izmantošana un līdzsvarotāka izdevumu plūsma plānošanas cikla laikā, arī tādēļ, lai izvairītos no biežas pievēršanās “retrospektīviem projektiem”, kuru mērķis bieži vien ir izvairīšanās no automātiskās saistību atcelšanas plānošanas perioda beigās; uzskata, ka pēc jaunās vispārējās regulas un konkrētu fondu regulu pieņemšanas darbības programmu īstenošanu nākamajā plānošanas periodā no 2021. gada varēs sākt ātrāk, jo dalībvalstīm pēc centieniem attiecībā uz 2014.–2020. gada kohēzijas politiku jau būs pieredze uz darbības rezultātiem balstītas politikas īstenošanā; šajā sakarībā norāda, ka dalībvalstīm būtu jāizvairās no kavešanās, izraugoties darbības programmu pārvaldības iestādes;

58. uzstāj, ka likumdošanas process nākamās DFS pieņemšanai būtu jāpabeidz līdz 2018. gada beigām, lai pēc tam ātri varētu pieņemt tiesisko regulējumu turpmākajai kohēzijas politikai un tā varētu nekavējoties stāties spēkā 2021. gada 1. janvārī;

Ceturtdiena, 2017. gada 16. februāra

59. uzskata, ka kohēzijas politikai arī turpmāk būtu jāaptver visas dalībvalstis un visi Eiropas reģioni, un ka vienkāršota kārtība attiecībā uz piekļuvi ES līdzekļiem ir būtisks priekšnoteikums politikas sekmīgai attīstībai nākotnē;

60. uzskata, ka inovācijas un pārdomātas specializācijas garam papildus ilgtspējīgai attīstībai ir jāturpina būt svarīgam kohēzijas politikas virzītājspēkam; uzsver, ka pārdomātai specializācijai jābūt galvenajam mehānismam, īstenojot kohēzijas politiku nākotnē;

61. vērš uzmanību uz augsto maksājumu pieprasījumu uzkrāšanās risku 1.b izdevumu kategorijā pašreizējās DFS otrajā pusē un prasa, lai līdz pašreizējā finanšu plāna beigām tiktu nodrošināts pietiekams katrā gadā pieejamais maksājumu apropriāciju apjoms nolūkā novērst turpmāku nesamaksāto rēķinu uzkrāšanos; šajā sakarībā uzsver, ka trijām ES iestādēm ir jāizstrādā un jāapstiprina jauns vienoto maksājumu plāns 2016.–2020. gadam, kurā būtu jāparedz skaidra stratēģija, kā līdz pašreizējās DFS beigām nodrošināt visas maksājumu vajadzības;

62. iesaka Komisijai analizēt ietekmi, kāda bijusi ESI fondu investīcijām iepriekšējā plānošanas periodā, un to, cik lielā mērā Eiropas mērķi ir sasniegti, izmantojot investētos līdzekļus, un iesaka izdarīt secinājumus attiecībā uz pozitīvo un negatīvo pieredzi kā sākumpunktu, lai pievienotu vērtību investēšanas procesā;

o

o o

63. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Reģionu komitejai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem un reģionālajiem parlamentiem.
